

τρον τῶν ψυχῶν τὰς σπουδαιότερας πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐρετοῦ κατὰ τὸ δυνατόν ἐξομοίωσιν καὶ τὴν περὶ τὰ ἥθη φιλοσοφίαν εἰς ἄκρον κατακαλλύνουσιν. Σκοπὸς δὲ πάντως τῷ φιλοθέῳ παντὶ διὰ θεωρίας καὶ πράξεως. ὥσπερ πτερύγων τινῶν νεαρῶν τῶν τῇδε ἀνακουφίζεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἄνω μακκαρίτητα κατεπείγεσθαι, ἐξ ἧς πτερορρύησάν ποτε, ὡς μὴ ὥφειλε, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, διὰ τὴν τῶν προπατόρων παρακοὴν εἰς τὸν περίγειον τοῦτον κατωλίσθητε χώρον, τὴν ὄντως τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδα. Τῆς μὲν οὖν θεωρίας μυσταγωγὸς καὶ διδάσκαλος ἡ τῶν θείων δογματῶν διάγνωσις καθέστηκεν ἀκριβής, τῆς δὲ πράξεως ἡ τῶν κυριακῶν προσταγμάτων ἐκπλήρωσις καὶ ἡ πρὸς τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν παραδείγματα οἷα τις κατ' ἔχνος ἀκολουθήσῃς. Τούτων οὖν ἄριστος ζωγράφος ἐν τοῖς ἄλλοις ὁ μακάριος Θεοδώρητος τὰς τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ διαλαμπάντων ἀγίων πράξεις ὅτι μάλιστα διαχρωματίσας τῷ λόγῳ, ὥσπερ ὑπ' ὄφιν ταύτας ἡμῖν προστίθῃσιν, ἵνα ἐκείνων γιγνόμενοι μιμηταὶ καὶ τῶν ἀποκειμένων ἐκείνοις ἀκηράτων ἀγαθῶν συμμεθεξώμεν. Ἐγὼ δὲ σε καθηγεμόνα τῶν ἀγαθῶν ἐπιστάμενος καὶ οἷόν τινα τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τῆς εἰς Θεὸν ἀρετῆς τοῖς πᾶσι προκείμενον ἀκριδέστατον τοῦτό σου τῇ ἱερᾷ ψυχῇ προσφωνῆσαι τὸ ἱερὸν διέγνωκα πονημάτιον, καὶ ἄλλοις δὲ τοῖς πρὸς τὴν σὴν ἀρετὴν ἀμιλλωμένοις, αὐτοῖς τε τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ εἰκότως τὰ κατὰ σὲ ἐκθειάζουσι, συμφορώτατον, ὃ δέξασθαι καταξιώσεις εὐμενῶς, παναγιώτατε δέσποτα, κρείττω παρ' ἡμῶν αὐτῶν τε παρασχομένων καὶ τῇ τοῦ σφωτάτου ἀνδρὸς Φριδερίκου Σιλπουργίου σπουδῇ καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ χρηταμένων εἰς τοῦπιόν ἐκδεχόμενος. Ἐρρώμενως διαδιώης, παναγιώτατε δέσποτα, εἰς τὴν τοῦ ἡμετέρου γένους βελτίωσιν. Ἐνετίηθεν κατὰ τὸ αἴτιον τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΒ'.

Μάξιμος Ἐσχελίῳ εὖ πράττειν.

Καὶ βασιλεῖ ποτε ὕδωρ προσενεχθὲν οὐ πρὸς τὸ τοῦ δώρου μικροπρεπές, ἀλλὰ πρὸς τὸ τοῦ δωρουμένου πρόθυμον ἀποβλέψαντι οὐκ ἄχαρι πάντως τὸ δῶρον ἔδοξε. Καί σοι πρὸς τοῦτ' αὐτὸ ἐν οἷς σε φιλοδωροῦμεθα ἀφορῶντι, (οἷς γὰρ δυνάμεθα χρώμεθα, μὴ ἐξόν οἷς ἂν προελόμεθα) οὐ τι γε τὰ παρ' ἡμῶν, ἄλλως τε καὶ σοῦ τὰς τοιαύτας ὕλας ἡμῖν ὑπεκκαίοντος ἀπόβλητα. Εἰ δὲ μὴ, διαμήνυε καὶ ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς γράμματι τὰ τῆς προαιρέσεως διαχάραττε καὶ οὐκ ἐνοχλήσῃ σοι τοῦ λοιποῦ τῶν ὑψηλοτέρων σε τάχα θεωρημάτων διὰ τῶν χαμερπεστέρων τούτων καθελκόντες. Ἀλλ' ἴσως καὶ Τεῦχος ποτὲ στρατευόμενος τῇ τῆς ἀσπίδος Αἴαντι οὐκ ἀσύμφορος ἔδοξεν, οὐκοῦν οὐδὲ Μάξιμος

ἐν τισι γοῦν Ἐσχελίῳ ἀλυσιτελῆς εἰς τὰ δόξαντα. Λέξαι οὖν καὶ τοῦτο καὶ τῇ παρὰ σοὶ βασάνῳ προσάγαγε, καὶ μὲν σοι γνήσιον δόξῃ τὸ γέννημα καὶ ἥλιον ἶδαι ποτέ· εἰ δὲ μὴ, Ἐφαίστιον παραδοθήτω παρανάλωμα, ἵνα μὴ καὶ τὸν νοῦν καταργῇ. Ἐρρώσω.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΘΑΛΑΣΣΟΠΛΟΙΑ.— Πολλάκις κατὰ διαφόρους περιστάσεις ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ κυβερνήτης πλοίου τινὸς δύναται ν' αὐξάνῃ ἢ ἐλαττόνῃ στιγμιαίως τὴν ταχύτητα τοῦ δρόμου τοῦ πλοίου, οὐδόλως πρὸς τοῦτο ἔχων ἀνάγκην μέσου πρὸς διαβίβασιν τοιαύτης διαταγῆς εἰς τὸν μηχανικόν. Οὕτως ἐπὶ παραδείγματι ἐν καιρῷ ναυμαχίας, ὅτε ὡς ἐκ τοῦ καπνοῦ ἀδυνατεῖ ὁ πλοίαρχος νὰ ὀρίσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν κατάλληλον τοῦ πλοίου στροφὴν, ἢ σωτηρίαν ἢ ἐπιτυχίαν ἐπιθέσεως ἐξήρτηται πολλάκις ἐκ τῆς ἐπιταχύνσεως ἢ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ταχύτητος, ἀκαριαίως γινομένης.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο μελετηθὲν ἐμβριθῶς ἐν Γαλλίᾳ ἐλύθη δι' ἀπλουστάτου μέσου. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως ὁ πλοίαρχος δύνηται νὰ διανέμῃ τὸν ἀτμὸν εἰς τὰς μηχανάς· εἰν ἀνοίξῃ περιπλέον τὴν πρὸς τοῦτο στρόφιγγα, ἐπιταχύνεται ἡ πορεία τοῦ πλοίου, τὸναντίον δ' αὖτις ἐλαττοῦται ὅταν ἀνοίχῃ ἢ στρόφιγγς ὀλιγώτερον. Ἡ τῆς στρόφιγγος κίνησις διατάσσεται διὰ δύο ἡλεκτρικῶν σωλήνων, οἵτινες ἀρκεῖ νὰ κλεισθῶσι· καὶ ὁ μὲν κινεῖ τοὺς μαγνήτας κυλίνδρου, σύροντος τροχαλίαν κατ' ἀντίθετον κίνησιν τῆς πρώτης. Διὰ τροχίσκων συνηρμοσμένων πρὸς ἀλλήλους μεταβιβάζεται ἡ κίνησις εἰς τὴν στρόφιγγα, ἐξ ἧς ἐκπέμπεται ὁ ἀτμός. Ἀρα δύναται ὁ πλοίαρχος κατὰ βούλησιν καὶ ἄνευ ἄλλου βοηθήματος ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ νὰ τροποποιῇ τὴν ταχύτητα τοῦ πλοίου καὶ μάλιστα ν' ἀνακόπτῃ αὐτὴν παντελῶς.

Πρόκειται προσέτι νὰ κατορθοῖ ὁ πλοίαρχος ἄνευ βοηθήματος ἐπίσης ὅπως τὸ πλοῖον κινῆται πρὸς τὰ ὀπίσω· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ὑπάρχει περισσοτέρα δυσχέρεια, διότι ἀπαιτεῖται δυνάμεις τις· οὐχ ἥττον ἐλπίζεται καὶ τοῦ προβλήματος τούτου ἡ λύσις. Ἐπενοίθη ἔτι καὶ ἕτερον μέσον, ὁ διαφορικὸς ὀπολογιστῆς, διὰ τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ κατὰ μέσον ὅρον ταχύτης καὶ αἱ μηχανικαὶ κινήσεις. Κυριωτέρα βᾶσις τούτου ἐστὶν ὠρολόγιον δεικνύον δευτερόλεπτα, καὶ οὗ ἡ θήκη κινεῖται ἀντιθέτως τοῦ λεπτοδείκτου διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς μηχανῆς.

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΑΣ.